

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. IX, No. 1

JAFFNA, APRIL 15, 1970

Rs. 6/- p. a. (including postage)—20 c. per copy

COMMENTARY

HEARTENING

The appointment of a Steering Committee and three Special Committees by the Minister of Food and Agriculture, to advise him on the implementation of the recommendations of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon, though belated, is indeed heartening to cooperators in the country. The Minister himself explained the cause of the delay when he addressed the Annual General Meeting of the Kurunegala District Cooperative Union recently. He observed that the strike at the Government Press had been to a great extent responsible for the inordinate delay in the implementation of the Commission's recommendations. It has to be remembered that the appointment of a Steering Committee was itself a recommendation of the Commission, and the Minister did well to act on it even at this late hour, the delay being unavoidable if we are to take the Hon'ble Minister at his word. And we have no reason whatsoever to disbelieve the Minister, especially in the light of some of the other observations he made at Kurunegala. "It is with good intention that the Prime Minister recommended the appointment of a Commission of this nature, for although the movement in this country has a history which is more than fifty years old, it has failed to deliver the goods, as it ought to have done, for the social and economic amelioration of the nation", the Minister is reported to have observed. He went on to say that it was after careful consideration that the Commission was appointed with Dr. A. F. Laidlaw as Chairman, and that before long the proposals would be implemented. More convincing evidence is not needed to prove the sincerity of purpose of a responsible Minister speaking on behalf of a responsible government.

We unreservedly congratulate the Hon'ble Minister on the steps he has taken so far to act fairly on the studied recommendations of the Royal Commission. We have also reason to be gratified over the appointment of the President of our Federation as a member of the Steering Committee. It is hoped that the Committees appointed by the Minister will set to work immediately and help the government in the speedy implementation of at least some of the major recommendations of the Commission's Report.

The task before the Committees is indeed a stupendous one. It is more in the nature of a national calling and therefore it calls for more than an ordinary sense of dedication to work. For, as the Commissioners themselves observed, the over-riding concern should be "the good of the cooperative movement and the interests of the nation as a whole".

To quote further from the Laidlaw Report, "We are not at all pessimistic about the cooperative movement in Ceylon, even though we see serious faults in it. Fundamentally there is nothing wrong with it that cannot be put right....." "It will be a quiet revolution, but it must be radical in character and carried out as swiftly as possible. Its motto will be: Productivity, Efficiency and Social Justice". It behoves the Committees that have been appointed by the Minister to be alive to the responsibilities they owe the nation.

Consumers' Union Warns Against Lethargy

"If our cooperatives continue to be lethargic about the promotion of the sale of Lakspray it is very likely that the Government will permit all private traders to come into the scheme of Lakspray sales. In that event, our cooperatives will lose a very good source of income by the sale of Lakspray, as a retailer gets Rs. 5/- on a carton of Lakspray. So it is our duty to see that we make every endeavour to push through the sale of Lakspray and prevent private dealers coming into the scheme", states the Secretary of the All-Ceylon Cooperative Consumers' Union in a communication to the Northern Division Cooperative Federation.

The letter states that if any Union wants an increased quota of Lakspray, they should apply to the Deputy Commissioner of Cooperative Development.

Regarding the supply of Lakspray in 2½ lb. tins the Secretary says that since the Milk Factory has imported more 1 lb. tins than 2½ lb. tins they are unable to meet in full the demand for 2½ lb. tins: they now generally issue 50% of the requirements of 2½ lb. tins.

The letter adds "As our cooperatives have not made sufficient headway in promoting the sales of Lakspray and as complaints have been made that Lak-

spray is not available at cooperatives freely, the Government has now decided to issue Lakspray through the CWE and Marketing Department shops".

FEDERATION SPONSORED FOUR PROJECTS

During 1969, the Cooperative Federation of Ceylon sponsored four projects, discloses the Federation's Annual Report.

The Projects are: a Fish Canning Project, a Pine Apple and Fruit Canning Project, an Accountancy Service and Management Advisory Centre and a Printing Press.

The proposed Fish Canning Factory is capable of producing nearly one million eight hundred thousand pounds of canned fish per year, resulting in a saving of nearly 1.2 million rupees by way of foreign exchange. The Federation wrote to the Minister of Food and Agriculture, requesting him to make a formal application for foreign aid to the International Development Association. He has forwarded the application to the Ministry of Planning and Economic Affairs, which is examining it.

The Federation has asked the ICA for assistance regarding the Pine Apple and Fruit Canning Project: the Annual Report states that the Federation has been informed that the ICA Secretariat has been authorised to follow up the Federation's request for assistance. The Federation has been asked to get a Market Analysis done to assess the potential market abroad for canned pineapples & fruits: the ICA has expressed its willingness to obtain the assistance of a foreign agency for this purpose. The Federation is now taking action to have the market analysis done by a competent authority.

The Report discloses that the Federation had requested Mr. Stanley Dreyer, President of the Cooperative League of the U.S.A. to explore the possibility of granting assistance to set up an Accountancy Service and a Management Accountancy Centre. Mr. Dreyer has informed the Federation that he is sending a team of specialists to Ceylon from 19-4-70—19-5-70 to finalise arrangements regarding the Federation's request for the supply of an Electronic Computer and the setting up of a Management Advisory Centre. The Report states "If this project materialises, and we have no reason whatsoever to doubt it, the setting up of a mechanised Accounting System and the Management Advisory Centre will be a boon to our cooperatives, particularly the MPCs Unions".

The Report also reveals that the Cooperative Wholesale Consumer Union of the GDR will be gifting a printing press to the Federation.

Chairman Will Meet Unions

The Chairman of the Leather Corporation, Mr. Linus Silva, will meet representatives of MPCs Unions in the North on May 2nd to discuss the promotion of sales of the Corporation's products through cooperatives in Jaffna.

The Conference which is being convened by the Northern Division Cooperative Federation, will be held at the Veerasingham Hall.

Coop Printing Society

The Northern Province Cooperative Printing and Publishing Society Ltd. made a gross profit of Rs. 14,814/98 cts. during the period 1-4-68—31-3-69.

This is disclosed in the Society's 16th Annual Report.

During the period under review, the Society had a business turnover of Rs. 87.-131/87 cts.—an increase of Rs. 4,296/57 cts. from the previous year.

The Report points out that, during the period under review, the Society's turnover had increased as compared to previous years. It adds that if cooperatives give more support to the Society, it will become one of the biggest institutions in the whole island.

The membership of the Society stands at 536, and the share capital is Rs. 14,812/-.

During the year under review, the Society purchased new machinery, having obtained a Special Loan of Rs. 172,617/59 from the Jaffna Cooperative Provincial Bank. This will enable the Society to undertake more English printing: as from 15-4-70, the "Cooperator" will be printed by the Society.

The Crowther Report—1959

The Crowther Report recommended a 20-year-old development program and ten years have elapsed since the Report was released. Hence a re-evaluation of the Report is imperative, says the author.

The Advisory Council under the chairmanship of Sir Godfrey Crowther was asked in March, 1966, to consider, and report on, the education of children from 15 to 11 years of age. In proposing a 20-year program for the development of education, the Council was of conscientious opinion that education in England was lagging behind the times. "Even in the education of our brightest children—which is what the English system does best—there is a grave waste of talent through too early abandonment of formal education", the Report observed. There was only 12 per cent of the age group in full-time education at the age of 17, and half that number at 20, which was "not nearly good enough". Therefore a good plan was deemed inevitable to "meet the requirements of this tumultuous and dynamic century".

BY K. PARAMOTHAYAN

In recommending the raising of the minimum school leaving age by compulsion to 16 in 1966, 1967 or 1968, the Council was conscious of the requirements of industry at all levels for more education and more mature workers in the right sense of the term. "Raising the school leaving age to 16 would give those near the bottom a better foundation and would be reflected in large numbers receiving full-time education to 18 or beyond". But the strongest reason adduced for the recommendation is the great need for education as a sustaining force through the difficult and important period of adolescence, during which, according to the Report, "the welfare of the individual ought to come before any marginal contribution that he or she can make to the national income"—no doubt a re-assertion of the Spens doctrine. The Report abounds with many more instances

of unusual insight into the needs of individuals, society, state and nation as a whole. Most of the requirements can be met more satisfactorily by providing for full time education till 16 rather than 15, and hence the need for new and challenging courses, prepared and planned over a long period.

Far-Sighted Recommendation

A planned program of experiment leading to the introduction in the early Seventies of compulsory part-time education for those at 16 and 17 who are not already in full-time formal education is another far-sighted recommendation whose ramifications have to be understood in the context of further light shed on it by the Newman Report (1963). So too the recommendations in regard to regard to greater integration between schools and institutions of further education, the provision of longer and more meaningful courses, especially sandwich courses in place of part-time day-release Courses for technical studies, and as a generally long term goal "the transformation of what is now a varied collection of plans for vocational training into a coherent

national system of practical education", have to be appreciated in the ethos of English educational environment over the last two decades or so, largely determined by far-reaching inquiries at Primary, Secondary and Higher Levels of Education. That there has been conscious planning during the period goes without saying, for as the Crowther Report itself warned, the measures proposed by them could not be carried out piecemeal, but instead should be "worked out and adopted as a coherent, properly phased development program extending by timed and calculated steps a long way into the future. Nothing of the sort has ever hitherto been possible in English education".

The Fourth and Fifth years of the Grammar School Course came in for a detailed scrutiny, as indeed it must, even as a logical consequence of the line of enquiry. The Council

was critical of the utter confusion and congestion evident in the curriculum, caused chiefly by premature specialisation, a situation in which four-fifths of the pupils have virtually selected their Sixth Form Courses when they are 13 or the latest, at 14. Hence their famous plan to ensure that "no doors are closed" before entry into the Sixth Form. The attempt "to keep the door open" also involved an examination of the status of foreign languages and science in the curriculum. It was the considered opinion of the Council that Latin and two other foreign languages on the one hand and a top-heavy science syllabus on the other, tended to make the curriculum too heavily biased for many, especially those leaving school at 16.

Proceeding to the Sixth Form the Report was particularly concerned about early leavers and here too the remedy is seen to be a balanced curriculum providing for greater variety and wider choice. Though only about 12 per cent of the 17-year-olds studied in the Sixth Form, the Committee expected the number to increase gradually with the introduction of reforms as suggested by them. The Report observed:—"It is clear that the absolute number in the Sixth Form will

continue to grow and the total in the years 1965-70 may approach double that of 1958". But what distressed the Crowther Committee was the fear that opportunities of higher education at university level might not go hand in hand with the increased need of the Sixth Form leavers. Of course Crowther would have foreseen an enquiry of the Robbins type, but couldn't have predicted the magnitude of the task awaiting such an enquiry, nor the outstanding contribution made by the Robbins Committee on Higher Education to the substance of English Education.

Unhappy Trend

The Crowther Report did well to emphasise the necessity "to do more than is being done to attract men and women of the highest intellectual calibre into teaching", and also to ensure that there was no unnecessary wastage or extravagance in the way in which sixth form teachers were employed and utilised. They also decried the unhappy trend for too much specialisation especially in the science curriculum involving heavier demands than before and denying to the average student a broad-based education.

As a corollary of the rais-

ing of the school leaving age and also for general raising of standards the Report emphasised an adequate supply of teachers, special attention being paid to providing financial incentives and fringe benefits to attract older men and women, married women, and university graduates into the teaching profession. It also called for a sustained effort to relieve teachers of clerical and routine tasks in schools and to encourage them to serve in "difficult" areas.

The Crowther Report is of great significance to the educational world in the threshold of the Seventies. It stands vindicated.

New Board

The following have been elected to the Board of Directors of the Cooperative Federation of Ceylon: Messrs. Edmund Wijesuriya (President), K. W. Devanayagam (V.P.), M.L.M. Abosally (V.P.), L. M. V. de Silva (V.P.), C. M. B. Bogollagama (V.P.), D. E. Hettiarachchi, R. Rajaratnam, P. M. Ranbandara, Gate Muh. Arthur P. S. Jayasinghe and C. L. Amaratunga.

... to work together

The Co-operative Movement plays an important role in Ceylon's economic development. The People's Bank works together with the Co-operatives for National Prosperity.

PEOPLE'S BANK

The largest network of branches in Ceylon.

For Speedy Discharge and
Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services

Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

TELEPHONE NO. 590

YOUTH & THE COOPERATIVE MOVEMENT

(Continued from our last issue)

The first promotes a general understanding of the subject in the students of all the faculties, which is advantageous since they are the future citizens and the knowledge which they would have acquired about the cooperative movement will facilitate their participation in the cooperative movement, irrespective of the vocation and profession they may enter into after completing their academic life. The second may equip the students in adopting cooperation as career making, since they will possess deep and detailed knowledge of the cooperative movement with better understanding and grasp.

No Significant Place

At present, cooperation does not find a significant place in the framework of general education for all students. Those in the Science faculties and in the technical institutes are not given any idea about the significance of the cooperative movement and its place in the overall economic setting of the country. The planning forums, which in the Universities and Colleges, are quite potential agencies and which could be used to propagate the cooperative idea are, somehow, constituted mainly by the teachers and students of the faculties of Humanities and Commerce and especially by

plained as follows:

(i) There is divergence between the Government's educational policies and recruitment policy for public services. While on the one hand, it has been accepted and recommended to the Universities that Cooperation may be introduced at the post-graduate level as an independent subject of study at University level, on the other hand, for making recruitment even for Cooperative Services, no special preference is given in several states to the candidates having studied cooperation during their academic attainments. It becomes frustrating and demoralizing when candidates with no background of Cooperation are recruited against those possessing qualifications in Cooperative Education.

(ii) The Cooperative Movement itself does not extend adequate patronage to the students who have studied Cooperation as a regular subject. There is no co-ordination whatsoever between the Universities or Colleges and the Cooperative Movement. The considerations for recruitment in the cooperative institutions are several and varied and not necessarily in favour of those having studied cooperation at the post-graduate or degree levels.

(iii) There is no general awareness among the students of the potentialities of the Cooperative Movement

erative Sector it is essential to take measures that may make the subject more attractive and popular.

Student Cooperative Stores

A scheme for organising Consumers Coop Stores in the Universities and Degree Colleges is being implemented as a part of the "accelerated programme" of Consumers Cooperative Stores that was launched as a centrally sponsored scheme in the wake of devaluation of Indian Rupee in the year 1965-66. The scheme was prepared by the Government of India, Ministry of Food, Agriculture, Community Development and Cooperation, (Department of Cooperation) in consultation with the University Grant Commission. The main features of the scheme may be briefly stated as under:

(i) To establish Consumers Stores in all the 65 Universities and 1,400 Degree Colleges teaching humanities, science and technology in the country.

(ii) The aim of the scheme is to meet the requirements of essential Consumer items like text-books, imported books, scientific instruments etc., and provide in addition such services as canteens for students and staff. Each store may also run a book bank and provide service for disseminating information about the price of essential consumers commodities.

(iii) As regards the organisational pattern, the scheme envisaged to organise a store at the Head Quarter of each University with branches to cover the affiliated colleges there. Primary Stores may be organised in affiliated Colleges, which are located in outside towns. The stores will be open to all the members of the Universities—students & staff and each one of them will purchase a share. Efforts should be made 100 per cent of the students and staff to become members.

(iv) In order to ensure a smooth flow of supplies of essential commodities to these stores, they would be linked up with the nearest wholesale consumer cooperative stores organised under the centrally sponsored scheme.

(v) All officers of the Cooperative Department may be earmarked in each State to guide the working of these stores in his state and provide necessary technical and supervisory guidance.

(vi) The scheme provided financial assistance to the Universities for (a) working capital and (b) managerial subsidy. The bigger universities may be given upto Rs. 2 lakhs as working capital loan while upto Rs. 1 lakh may be given to other Universities depending upon their requirements. As regards managerial subsidy Rs. 10,000 may be given to each wholesale store at the University level and Rs. 2,000 to the primary store or branch. The subsidy is to be spread over a period of 2 years.

Nearly 25 universities and 60 affiliated colleges have established stores under this scheme. The maximum limit of working capital loan

has been raised to Rs. 4 lakhs according to their requirements in case of bigger Universities like Bombay, Calcutta, Delhi and Madras etc. Other Universities where stores have been organised have been advanced Rs. 1 lakh to 2 lakhs. In addition managerial subsidy of Rs. 10,000 has been granted for a period of 2 to 3 years. The affiliated colleges have been given only managerial subsidy of Rs. 2,000 and no working capital loan.

The scheme is being implemented through the State Governments concerned. It is likely to be made State plan scheme from 1969-70.

In addition to the cooperative stores organised under this scheme in the universities and colleges, stores have also been established in higher secondary schools, technical and other educational institutions.

The membership of these stores is constituted by the students, teachers and the ministerial staff. There may be two fold objectives in organising these stores, viz., (i) supplying to the students books, stationery and other day-to-day requirements at competitive prices, i.e., prices lower than what the private trader charges and thereby enabling them to make better use of their limited financial resources. This may be called as immediate or secondary objective and (ii) to provide an opportunity to the students to learn by doing the techniques of self-governing, self-management and self-financing and thus developing in themselves self-confidence and sense of working together. This may be called as the ultimate or primary objective. It is the ultimate objective far more important than the immediate objective. The very purpose of these stores will be defeated if the primary objective is not achieved.

Working of Student Stores: Some observations about the extent of economic viability by these stores, areas of activities, extent of involvement of student youth in the management and running of the stores, and other related aspects may be relevant to assess their working and the extent of fulfilling their objectives.

Main Function

As regards the activities, their main function is to supply books, stationery, instruments and a few other items very small in number to the students and staff. In a few universities and colleges, the student stores have also established canteens, which have become quite popular because of their better services and availability of quality commodities at comparatively lower rates. The stores have built up significant capital with the surpluses accruing from the sale proceeds of the canteens. Some of the students stores, where leadership has been more imaginative, have also introduced a few activities, which are of great value from social stand point, like awarding scholarships to the poor students, giving them loans out of the surpluses of the stores etc. Other activities have yet to be taken up

by most of the stores.

The total business turnover of these stores is not of such magnitude as to enable the stores to employ full time paid workers to carry on the daily business, maintain accounts etc., with the exception of a few stores in the Universities and big colleges. Smaller stores are looked after by the teachers, office staff or part-time employers. They do not have their own buildings either. There is no capital formation in a significant rate. All the students and staff members are not members. Thus in short, the student stores, most of them, are not viable units, certainly, they are potentially viable.

The Management Board of the students stores is constituted by elected members, but with teachers representation in majority in most of the stores. Only in a few exceptions, teachers are in a minority, while still in a few, teachers have no representation at all. However, student involvement in the management could not be achieved to the desired extent. In most cases, they are passive members of the Managing Committees. It is the teachers who manage the affairs of the stores. The plea given to defend this situation is that students are floating members and not very mature to take business decisions. Being answerable to statutory audit, it is considered "safe" not to entrust management responsibilities by making them office-bearers etc. They are at the most involved in making purchases for the stores.

Financial Limitation

Practically all the stores suffer from financial limitations. With the exception of university stores which have been advanced working capital loans, smaller stores have not been given any financial support and assistance. There are no deposits from the members or by the institutions. They carry on business with their own small amount of share capital. Thus the stores were not in a position to expand their activities and increase their business turnover.

Training and education of employees is an integral part of the Cooperative Movement. It is essential, rather inevitable, to continuously impart training and education to the members, managing committee members and employees in the ideological, economic and social aspects of the Cooperative Movement and working practices and procedure of the stores, so that there may be developed an emotional identification of the members with the Cooperative Movement in general and with the stores in particular. Unfortunately, at present no programme exists to train the members, potential members, office-bearers and employees. This is a serious gap and lacuna for the functioning of these stores. Because of lack of education in Cooperation, the students do not appreciate the nature and character of the stores and look at it as an ordinary shop.

(To be Continued)

BY DR. R. C. DEWIEDI

those concerned with teaching and learning of Economics. Other students, generally, do not evince much interest or get encouragement. Cooperative Education and discussions on cooperative subjects and problems are not a regular feature of the Planning Forms. Thus a sizeable number of students are not acquainted with the concept of the cooperative movement. The situation has got to be improved, if any worthwhile results are expected.

Cooperative Education as a Part of Regular Syllabi: Cooperation has been introduced in the Higher Secondary Schools as a part of subject matter of Economics. In the Universities and Colleges, the faculties of Arts, Commerce, Agriculture have introduced it for the graduation studies as part of Economics. But there seems to be a kind of allergy in making cooperation as a full-fledged subject for the Master's Degree in Cooperation. It has been appended with post-graduate courses in Economics, Applied Economics and Commerce, only as one of the optional subjects. There are only a few Universities in the country which have introduced Cooperation as full subject for awarding a diploma or a degree in Cooperation.

However, the response to these courses, especially at the post-graduate level has not been very encouraging and only some students seek admission for studying cooperation at the post-graduate level. There are several reasons for this situation. Some of them may be ex-

as a field for career making

(iv) The emoluments, service conditions, extent of security of service etc., in the Cooperative Sector are relatively more unsatisfactory than those in other economic organisations. Subjective forces are more at work, which discourage students in selecting Cooperation for studies.

(v) Through the Press, which is not very favourable to the Cooperative Movement, the students have developed an impression that Cooperation is not a very promising sector of the economy.

(vi) There is no ideal and outstanding cooperative leadership nearer to the students to inspire them to take up Cooperative Studies for their emotional satisfaction.

(vii) The literature available on the Cooperative Movement is not very rich, instructive and attractive. The books available have no literary charm and do not give adequate and detailed information. There is no regular channel of feeding the Universities and Colleges with the latest policies, programmes and publications etc., issued by the Cooperative Movement and the Government from time to time. This is one very powerful limiting factor that makes the students apprehensive and hesitant to opt Cooperation as a subject of their studies.

The cumulative effect of all these factors is that Cooperative has not caught the imagination of the students to the extent desired. With the expansion of the Coop-

Committees Appointed

The Minister of Agriculture and Food, Mr. M. D. Banda, has appointed four official committees to go into the question of implementing the recommendations made by the Cooperative Commission.

As recommended in the Laidlaw Report, a Steering Committee has been appointed to provide continuity and co-ordination of action on all the proposals and recommendations made by the Royal Commission. The other committees which the Minister has appointed are: (i) a general committee to report on the recommendations relating to the elements of Cooperative Development (ii) an experts committee to draft the new provisions that are required to amend the Cooperative Ordinance (iii) an Employees' committee to draw up salary scales for cooperative employees and carry out certain other functions in connection with employment in the Movement.

The following are the Committees:

EXPERTS COMMITTEE

T. D. L. Peiris Esq., Deputy Commissioner of Cooperative Development	Chairman
M. L. M. Aboosally Esq., Director, Cooperative Federation of Ceylon	Member
B. V. J. Silva Esq., Assistant Commissioner of Cooperative Development	Member
R. G. de Silva Esq., Lecturer in Law, School of Cooperation, Polgolla	Member
W. B. A. Perera Esq., Department of Cooperative Development	Secretary

EMPLOYEES COMMITTEE

W. B. Senarath Nandadeva Esq., Chairman, Fertilizer Corporation	Chairman
L. M. V. de Silva Esq., Vice-President, Cooperative Federation of Ceylon	Member
G. B. Walisinghe Esq., President, Cooperative Employees Federation	Member
R. B. Rajaguru Esq., Deputy Commissioner of Cooperative Development	Member
H. S. Amerasekera Esq., Department of Cooperative Development	Secretary

STEERING COMMITTEE

R. T. Ratnatunga Esq., Addl. Permanent Secretary Ministry of Agriculture and Food	Chairman
Edmund Wijesooriya Esq., President, Coop. Federation of Ceylon	Member
R. Rajaratnam Esq., President, N. D. Coop. Federation	Member
W. Pathirana Esq., Commissioner of Coop. Development	Member
H. S. Wanasinghe Esq., Director, Academy of Administrative Studies	Member
W. B. Senarath Nandadeva Esq., Chairman, Fertilizer Corporation	Member
T. D. L. Peiris Esq., Deputy Commissioner of Coop. Development	Member
P. Weerasekera Esq., Asst. Secretary Ministry of Agriculture and Food	Secretary

GENERAL COMMITTEE

H. S. Wanasinghe Esq., Director, Academy of Administrative Studies	Chairman
K. W. Devanayagam Esq., Vice-President, Cooperative Federation of Ceylon	Member
Dr. W. M. Tilakaratna Esq., Central Bank of Ceylon	Member
Harsha Wickremasinghe Esq., Deputy Commissioner of Coop. Development	Member
R. B. Rajaguru Esq., Deputy Commissioner of Coop. Development	Member
H. W. P. Sandrasegara Esq., Assistant Commissioner of Cooperative Development	Secretary

Commission's Recommendations Will Strike at the Movement's Roots

The Cooperative Commission's recommendation that the number of cooperative societies in Ceylon be reduced and that five to ten multipurpose societies in an area be integrated to form one primary society, will strike a blow at the very roots of the Cooperative Movement, observes Mudlr. D. M. Gunasekera of the Nawala-Welikada-Kotte Co-op Credit Societies Union.

He further states "When you read the Report you will find that deliberate measures have been taken to trample the cooperator. Every effort has been made to keep the committee member of a MP CS at a distance, consequently member participation for which the Report is vociferous is only a dream".

Referring to Credit Societies, Mudaliyar Gunasekera says "According to the Report, the 4,000 Credit Societies in the Island should have been suppressed in 1948 or 1957 because they draw to their fold 'the best elements of Education and leadership'. Otherwise they would have joined the government sponsored coop consumer societies, the so-called 'mainstream of the movement'".

He adds "The recommendations of this Report will completely ruin the whole movement. Fifty nine years of human labour will go waste with one stroke of a pen. Future generations will call us sinners and curse us if this Report is not thrown out. Acceptance of the recommendations of the Report of the Cooperative Commission will automatically bring about the dissolution of the Cooperative Movement. In its place a vast commercial organisation will arise".

Washermen's Society Registered

For the first time in the North, a Washermen's Coop Thrift and Savings Society has been registered.

The objects of the Vadamaradchy Washermen's Cooperative Thrift and Savings Society are: to promote the economic interests of its members and more particularly (a) to operate schemes of thrift and savings (b) to supply the requirements of the members for carrying on their trade and (c) to do, with the prior approval of the CCD, all that is necessary, incidental or conducive to the attainments of its objects.

The Society has 25 members at present. The value of a share is Rs. 100/- and the paid up share capital is Rs. 1,400/-.

The office-bearers are: Messrs. S. Murugesu (President) S. Saravanapava (Secretary), and V. Sivakolunthu (Treasurer).

The Society is exploring the possibilities of setting up a Cooperative Laundry.

For the WELFARE OF YOUR FAMILY

&

For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS:—

Interest at the rate of $4\frac{1}{2}\%$ is allowed from 1-2-70. Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS:—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rate of interest will be payable:—

- (1) On deposits for 12 months $4\frac{1}{2}\%$
- (2) On deposits for 5 years and over $5\frac{1}{2}\%$
- (3) On deposits for 10 years and over $6\frac{1}{2}\%$

RECURRING DEPOSITS:—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Rs. 1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs. 70/-; after the end of 81 months, will earn Rs. 100/- and after the end of 120 months, will earn Rs. 163/- 10 Years' Savings Certificates— $6\frac{1}{2}\%$.

Societies Security Deposits— $4\frac{1}{2}\%$.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal)

HEAD OFFICE:

59, MAIN STREET—JAFFNA.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON

TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

அசட்டையாய் இருந்தால் ஆபத்து நேரிடும் லக்ஸ்பிறே விற்பனைபற்றி சமாசம் விடுத்துள்ள எச்சரிக்கை

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் லக்ஸ்பிறே விற்பனையில் அசட்டையாக இருக்குமானால் அரசாங்கம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு லக்ஸ்பிறேயினை விற்பனை செய்ய அனுமதியளிக்கும். இதனால் ஒரு பெட்டி லக்ஸ்பிறேயில் சில்லறை வியாபாரி 5 ரூபாயினை இலாபமாக அடைவதன்மூலம் பெறும் அதிக வருமானத்தை எமது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இழக்க நேரிடும். எனவே, நாம் லக்ஸ்பிறே விற்பனையில் அதிக முயற்சி எடுத்து தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் இதில் நுழையாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுப் பாவனையாளர் சமாச செயலாளர் வ.ஐ.மே. சபைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவித்துள்ளார்.

கூட்டுறவான லக்ஸ்பிறே யினைப்பெறவிரும்பும்சமாசங்கள் பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளருக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என அக்கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பால்மாத் தொழிற்சாலை 1 இரூத்தல் பால்மா தகர டப்பாக்களை

அதிகமாக இறக்குமதி செய்திருப்பதால் 2½ இரூத்தல் பால்மா தகரங்களை வழங்க முடியாதிருக்கின்றதென்றும், 2½ இரூத்தல் கொண்ட பால்மா தகரங்களை 50 வீதமே மேற்படி தொழிற்சாலை வழங்குகின்றதென்றும் அக்கடி

தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

லக்ஸ்பிறே விற்பனையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போதிய அக்கறை எடுக்காததினால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் லக்ஸ்பிறேயினை வாங்கமுடியாத நிலை இருப்பதாகக் கூறப்படுவதனால் அரசாங்கம் கூ.மொ தாபன

இயக்கத்தினைப் பாதுகாப்பதற்கு சம்மேளனம் நடவடிக்கை எடுத்தது

கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலப்படுத்தவும், பாதுகாக்கவும் அது பொறுப்பு வாய்ந்த பணிகளை மேற்கொள்ளவும் நாம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளோம் என அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் 1969-ம் வருடாந்த அறிக்கையில் நெறியாளர்கு குறிப்பிட்டுள்ளது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வியாபாரத்திற்காக கூடுதலான தொகைப் புடவைகளைப் பெறவும், பாவனையாளர் சமாசம் லக்ஸ்பிறே பால்மா விற்கு விநியோகத்தரவதற்கும், பப்ளின் துணிகளின் விலையினைக் குறைப்பதற்கும், சமாசங்கள் சீனியினை வாங்குவதற்கு கடன் வசதியினைப் பெறுவதற்கும் கூ.மொ.வி. சில்லறை நிலையங்களைப் பொறுப்பேற்பதற்கு சலுகலா போன்ற ஒரு கூட்டுத்தாபனத்தை நிறுவ உத்தேசித்த போது அதுபற்றி நடவடிக்கைகளை எடுத்ததும் நாம்கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பாதுகாக்கவும் பேணவும் கடமையுணர்ச்சியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்குச் சான்று பகரும் என மேலும் அவ்வறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவு மருத்துவ மனைச் சங்கங்களின் சமாசத்தினை நிறுவுவதற்கு தாம் இடையருது ஆதரவளித்து உதவியதாகவும் அதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. குருநாகல் கூட்டுறவு மருத்துவமனைச் சங்கத்தின் தூண்டுதலின் பேரில் இச்சமாசத்தின் அங்குராப்பணக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டதென்றும், அக்கூட்டத்தில் உபவிதிகளை வரையறுப்பதற்கு தாம் உதவியதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுப் பாவனையாளர் சமாசத்தின் சார்பில் தகரத்தில் மீன் அடைக்கும் தொழிற்சாலையை நிறு

வுவதற்கு தாம் எடுத்த முயற்சியால் அது அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றதென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அவ்வறிக்கையில் மேலும் கூறப்பட்டிருப்பதாவது: எந்த இயக்கமாவது ஏனைய நாடுகளில் அதே இயக்கத்திலுள்ள போக்குகளைப் புறக்கணித்து குறுகிய மனப்பான்மையுடன் இயங்கி வெற்றிகாண முடியாது. உலகம் சிறிதாகிவிட்டது. ஒரு பகுதியில் பெறும் அனுபவம் இன்னொரு பகுதியில் பயன்படுகிறது. கூட்டுறவு சர்வதேச மட்டத்தில் எல்லா நாடுகளாலும் ஒப்புக் கொள்ளத்தக்க ஒத்திசைவான தத்துவம். அனைத்துலக மட்டத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டு முயற்சிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை எல்லா நாடுகளிலும் பலப்படுத்தியுள்ளன. 1969-ம் ஆண்டில் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் வெளிநாடுகளிலுள்ள தேசிய

மட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவு நிறுவனங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருந்தது. வேறு தாபனங்களுடன் நல்லுறவு பலப்படுத்தும் நண்பர்களும் ஆதரவாளர்களும் அதிகரித்தனர். நாம் சிறிதுசிறிதாக வளர்த்துவந்த இந்த நல்லெண்ணத் தொடர்பு எதிர்காலத்தில் நற்பயனளிக்கும் என்பது திண்ணம். நாம் எடுத்துவரும் பலவித முயற்சிகளுக்கு பிறநாடுகளிலிருக்கும் எமது நண்பர்கள் ஊக்கம் எடுத்ததுடன் எமக்கு உதவுவதாகவும் கூறியுள்ளனர்.

இன்று இச்சம்மேளனத்தில் மொத்த அங்கத்துவதொகை இருபத்தேழு. இயங்காத ஒரு கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசத்தினைத்தவிர ஏனைய மாவட்ட சமாசங்களும் 6 அகில இலங்கைச் சங்கங்களில் நான்கும் இச்சம்மேளனத்தில் அங்கம் வகிக்கின்றன.

இலாபம் அடையலாம் என்பதற்கு உதாரணம்

உரும்பிராய் ஐக்கிய பண்டசாலைச் சங்கம் கடந்த ஆண்டு ரூ 3512/53 க்குத் இலாபமாகப் பெற்றுள்ளது. இச்சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் அண்மையில் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. முருகேசு பேசுகையில் நிருவாகம் சிறப்பான முறையில் நடந்தால் போதிய இலாபத்தை அடையலாம் என்பதற்கு உங்கள் சங்கம் உதாரணமாக அமைந்திருக்கின்றது என்றார்.

காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. குணரத்தினம் உரையாற்றுகையில் உணவுப் பொருள்களைச் சரியான முறையில் பங்கிடு செய்வதற்கு உருவாக்கப்பட்ட சங்கங்கள் இன்று பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு நல்ல நிலையை அடைந்துள்ளது என்றார். வங்கிக் கடன் எல்லை 30,000 ரூபாவாக இருக்கவேண்டுமெனவும் 27,000 ரூபா கட்டிடக் கடனாகவும் 3000 ரூபா காசக் கடனாகவும் இருக்க வேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மூலமும் விற்பனைத் முடிவுசெய்துள்ளது என திணைக்கள கடைகள்மூலம் அக்கடிதத்தில் தெரிமும் இதனை விநியோகிக்க விக்ஸ்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவு

வெளி உடல் மேற்பார்வைச் சபையின் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம் 15-4-1970

கூட்டுறவாளர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கின்றது

இலங்கைக் கூட்டுறவு ஆணைக்குழுவின் தகவுரைகளைச் செயற்படுத்துவது பற்றி தனக்கு ஆலோசனை கூறும்பொருட்டு உணவு விவசாய அமைச்சர் ஒரு வழிகாட்டுக் குழுவினையும், மூன்று விசேட குழுக்களையும், காலந்தாழ்த்தியாவது, நியமித்திருப்பது கூட்டுறவாளர்களுக்கு உற்சாகமளிப்பதாயிருக்கின்றது. குருநாகல் கூட்டுறவு மாவட்ட சமாசத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் அமைச்சர் அண்மையில் பேசுகையில் இக்காலதாமதத்திற்கு விளக்கம் தந்தார். அரசாங்க அச்சகத்திலே நிகழ்ந்த வேலைநிறுத்தமே, ஆணைக்குழுவின் தகவுரைகளை செயற்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்கு பெரும்பாலும் காலாக இருந்ததென அமைச்சர் விளக்கினார். வழிகாட்டுக்குழு ஒன்றினை நியமித்தல் வேண்டும் என ஆணைக்குழுவே தகவுரை செய்தது மனதிற்கொளத்தக்கது. காலம் தாழ்த்தியாவது இதனை அமைச்சர் செய்தது பாராட்டிற்குரியது. அமைச்சர் அத்தருணத்திலே மேலும் பேசுகையில் கூறியதாவது: நன்னோக்கத்துடன் தான் பிரதம அமைச்சர் இத்தகைய ஓர் ஆணைக்குழுவை நியமிக்கத் தகவுரை செய்தார். இந்நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் நாட்டினது பொருளாதார சமூகமுன் நேற்றத்திற்கு ஆற்றவேண்டிய சேவைகளை அது செய்யத்தவறிவிட்டது. தீரஆலோசித்த பின்னர்தான் கலாநிதி A. F. லெயிட்லோவின் தலைமையில் ஓர் ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. வெகுவிரைவிலே அதன் தகவுரைகள் செயற்படுத்தப்படும். ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சரின் நேர்மைவாய்ந்த வார்த்தைகள் இவை என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டுறவு ஆணைக்குழுவின் அறிவு பொதிந்த தகவுரைகளை செயற்படுத்துவதுபற்றி அமைச்சர் இதுகாறும் எடுத்த நடுநிலைமையான நடவடிக்கைகள் பாராட்டிற்குரியன. வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவரும் வழிகாட்டுக் குழுவிற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது எமக்கு பெருமையளிக்கின்றது. அமைச்சர் நியமித்த குழுக்கள் உடனடியாக தமது பணிகளில் ஈடுபட்டு ஆணைக்குழுவின் முக்கிய தகவுரைகளில் சிலவற்றையேனும் விரைவிலே செயற்படுத்துவதற்கு உதவியளிக்கும் என நாம் எதிர்பார்ப்போமாக.

அமைச்சர் நியமித்த குழுக்களின் பணி மிகமிகப் பொறுப்பு வாய்ந்தது. முழுநாட்டையும் பாதிக்கவல்ல ஒரு பணியாக அது இருப்பதனால் குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் தமது பணியை செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கு தம்மை அர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். கூட்டுறவு ஆணைக்குழு கூறியதுபோல கூட்டுறவு இயக்கத்தினதும் முழுநாட்டினதும் நலனே அவர்களது இலட்சியமாயிருத்தல் வேண்டும். கலாநிதி லெயிட்லோவின் அறிக்கையில் மேலும் கூறியிருப்பதுபோல இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பெருங்குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் நாம் நம்பிக்கை இழக்கவேண்டியதில்லை. அக்குறைகளை நிவிர்த்தி செய்யமுடியாதென நாம் எண்ணவேண்டியதில்லை. சீர்திருத்திய கூட்டுறவு இயக்கம் உண்டுபண்ணவேருக்கும் புரட்சி அமைதியான ஒன்றாய் இருந்தபோதிலும் அடிப்படையான மாற்றத்தினை மிக விரைவிலே அது ஏற்படுத்தும். சமுதாயநீதி, நிறைவினைவு, வினைத்திறன் ஆகியவையே அப்புரட்சியின் குறிக்கோளாய் இருக்கும் என கூட்டுறவு ஆணைக்குழு கூறியது நினைவுகூரத்தக்கது. அமைச்சர் நியமித்துள்ள குழுக்கள் நாட்டிற்கு தாம் செலுத்தவேண்டிய பொறுப்புக்களை மனதிற் கொண்டு செயலாற்றுவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

நட்டோலை — கமிஸர்

நாட்டையும் மக்களையும் மறந்தால் தமிழ்த்திரைப்படம் ஒரு போதும் இங்கு வளராது

இலங்கையிலுள்ள நாம் தமிழ்த்திரைப் படங்களைப் பார்க்க வேண்டுமானால் அவை இந்தியாவிலிருந்து தான் வரவேண்டும். அவற்றையே ரசிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்து வந்தோம். இப்படி நாம் ரசிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும் சர்வதேச ரீதியாக ரசிக்கப்படாத படங்களாக அவை கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டே வந்தன; வருகின்றன. மூப்பது வருடகால வளர்ச்சியுள்ள இந்தியத் தமிழ்ப்படம் இத்தகைய நிலையில் இருக்கையில் பத்துவருடகாலத்தில் அபிவிருத்தியடைந்த சிங்களப் படங்கள் சர்வதேசப் பரிசில்களைப் பெற்றுவருகின்றன. இது எல்லோரும் அறிந்த விடயம் தான் ஆனால் இங்கு தமிழ்ப்படங்களைத் தயாரித்து வெளியிட்டவர்களோ முழுக்க முழுக்கத் தென்னிந்தியத் தமிழ்ப்படங்கள் சென்ற அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சென்று எழுமுடியாத பாதாளத்தில் ஒவ்வொருவராக விழுந்து விட்டனர். இது மிகவும் அறிவற்ற செயலாகவே சுயசிந்தையுள்ளவர்களுக்குப்படுகின்றது.

இதுவரை ஏழு தமிழ்ப்படங்கள் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டன. இவைகள் ஈழத்துப் படங்கள் என்று சொல்லப்பட்டனவே தவிர கதை அமைப்போ சம்பவங்களோ, உரையாடல்களோ நகைச்சுவைக் காட்சிகளோ, காத்தரகாட்சிகளோ ஈழத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்டவை யாக அமையவில்லை. தென்னிந்திய மக்களின் வாழ்க்கையோடுசம்பந்தப்பட்டவையும் தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்கேற்றப்பட்டவையுமான தென்னிந்தியப் படங்களில் வரும் சம்பவங்களை யொத்த சாரமற்ற பல சங்கதிகள். சேர்ந்த ஒரு 'குழைய'லாகவே இதுவரை இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுவந்தன.

இப்படிப்பட்ட ஒரு 'குழையல்' தான் தமிழ்ப்படம் என்று இங்கு தமிழ்ப்படங்களைத் தயாரித்தவர்கள் நம்பியமைதான் இதற்குக் காரணம். வேறு சில தயாரிப்பாளர் படங்களை இப்படித் தயாரித்தால்தான் ரசிகர்கள் பார்ப்பார்கள். செலவுசெய்த பணம் திரும்பி வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் குறிப்பிடும் அந்த ரசிகர்கள் தமது ரசனை உயர்ந்தது என்றும், இங்கு தமிழ்ப்படங்களைத் தயாரிப்பவர்களது ரசனையும் அனுபவமும் தான் மட்டமானது என்பதை 'செம்மீன்' படம் மூலம் உணர்த்திவிட்டார்கள். 'செம்மீன்' படத்தில் தென்னிந்தியப் படங்களில் ரசிகர்களுக்குக் கவர்வதற்கு என்று புருத்தப்படும் 'குழையல்' சம்பவங்கள் இல்லை. கேரளக் கடற்கரையில் வாழும், மீனவக் குடும்பத்திலே மலர்ந்த காத்தரகையான 'செம்மீன்' யதார்த்தமாகப்படமாக்கிக் காட்டினார்கள். மனிதனின் உண்மைவாழ்க்கையை அப்படியே சித்திரிக்கும் அப்படத்தை - மொழி வளங்காத படத்தை தமிழ் ரசிகர்கள் திரளாகச் சென்று ரசித்தார்கள். பல இடங்களிலும் அவர்கள் இப்படத்தைப் பற்றியே வியந்து பேசியதைக் கேட்டு நான் பெரித்தேன்! எனவே, இலங்கையில் வாழும் நாம் இந்நாட்டின் பின்னணியிலே மலர்ந்த கதைகளை - இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைப்பிரச்சினைகளை, பண்பாடுகளை சித்திரிக்கும் நல்ல கதைகளைப் பட

மாக்கமுனைவதே இங்கு தமிழ்ப்படத்துறை விருத்தி பெறுவதற்கான முதல் வழியாகும். சுவர் இன்றிச் சித்திரம் எழுத முடியாது. செழுமையான கதையின்றி நல்ல படத்தினைத் தயாரிக்க முடியாது. வாழ்க்கைக்கு புறம்பான அசட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் படமாக்குவதால் தென்னிந்தியப் படத்தயாரிப்பாளர் ஒரு சர்வதேசப்பரிசை இதுவரை பெறவில்லை. இத்தகைய ஒரு படத்துறையை மெய்யென்று சதமென்பபற்றி படம் தயாரிப்பது போன்ற மூடத்தனம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

எழுத்துத்துறை இங்கு முளைவிடத் தொடங்கிய காலத்தில் இங்குள்ள சில எழுத்தாளர் தமது கதைகளில் தென்னிந்திய உரையாடல்களையும் அந்நாட்டின் பின்னணிகளையும் வைத்து கதைசமைக்கும் நிலை இருந்தது. காலப்போக்கில் இங்கு எழுந்த தேசிய உணர்வு மிக்க எழுத்தாளர் இயக்கங்களினால் இங்குள்ள எழுத்தாளர் இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையினைப் பகைப் புலமாகக் கொண்டு அவர்களது பேச்சுவழக்கு முறைகளைக் கையாண்டு தமக்கே உரிய உத்தி முறைகளில் இந்நாட்டில் வாழும் மக்களின் பண்பு சுவைக்க கதைகளை எழுதினார்கள். அக்கதைகள் எழுத்துலகிலே தனித்துவச் சிறப்புடையவாகிவந்தன. இலக்கியத்துறையில் எமது நாட்டை மறந்த தூக்கநிலை கலைந்து சொந்தமான புதிய உலகம் மலர்ச்சி பெற்றது போல தமிழ்த் திரைப் படத்துறையும் ஏற்றம்பெற கலைஞர்கள் உழைக்க வேண்டும்.

இன்றைய தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகமும் எமது தமிழ்த் திரைப்பட உலகமும் வேறு வேறு நிலையில் இருக்கின்றன. தமிழர் வாழ்க்கைக்கே புறம்பான கேலிக்கூத்துக்களை யெல்லாம் படமாக எடுத்து பணம் சம்பாதிப்பதில் தென்னிந்தியப் படமுதலாளிகள் தமக்குள்ளேயே போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமோ தமிழ்த் திரைப்படத்தை இங்கு வளர்க்க அவாவிய ஆரம்ப நிலையில் இருக்கின்றோம். இந்நிலையில் சர்வதேசப் பரிசை தமிழ்ப் படத்திற்காகப் பெறும் ஒரு படத்தயாரிப்பாளன் இலங்கையில் தான் முதன் முதல் தோன்ற முடியும். மூன்று இலட்சம் நான்கு இலட்சம் என்று செலவு பறித்து தென்னிந்தியப்படங்களைப்பின்பற்றி அர்த்தமற்ற படங்களைப் எடுக்காது, எமது தாய்நாடு இலங்கை என்பதையுணர்ந்து இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பேச்சுவழக்கு இவைகளை உற்று நோக்கி, கதைகளையும், உரையாடல்களையும் அமைத்து படம் தயாரிக்க வேண்டும். இதைவிடுத்து அதிக செலவு செய்தால்தான் கலையம்சம் உள்ள படங்களைத் தயாரிக்கலாம் என்று நினைப்பவர்களும் உள்.

படங்கள் மூலம் சர்வதேசப் பரிசுகளைப் பெறுவதையே தமது தொழிலாகக் கொண்ட சத்தியஜித் ரே, எமது நாட்டைச் சேர்ந்த லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் ஆகியோர் தாம் வாழும் சமுதாயத்தை ஊன்றி நோக்குவதையே படம் தயாரிப்பதற்குரிய பெருந்தொகைப் பணமாகச் செலவுபடுத்தினார்கள். எனவே, எமது நாட்டை, எமது வாழ்க்கை முறையினை மறந்து முழுக்க முழுக்க தென்னிந்தியாவைப்பின்பற்றி அதிக செலவு செய்வதன் மூலம் வெற்றிப்படங்களைத் தயா

(முற்றொருவர்)

தஞ்சை மாவட்டத்தில்

இவ்வாறு செய்வதால், விவசாயி தனக்கு வேண்டிய உர வகைகளை தேவைப்பட்ட காலத்தில் விலை கொடுத்து வாங்க பணத்திற்கு அலைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தவிர்க்கப்படுவதோடு விவசாயம் செவ்வனே நடக்க நல்லதொரு வழியும் அமைகிறது. இது விளங்கக் கூறினால் விவசாயி வாங்கும் கடன் விவசாயத்திற்காகவே செலவிடப்பட்டு அதன் மூலம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருக உதவுகிறது. இம்மாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உர விற்பனை செய்வதனால் விவசாயிகள் பலவகையிலும் நன்மை அடைகின்றனர். எவ்வாறெனில் ஏழெட்டு மைல்களுக்குப்பாலுள்ள நகரங்களுக்கு வண்டியோட்டிச் சென்று, பணமுடை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, ரொக்கம் செலுத்தி உரத்தை

என. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் 1966-ம் ஆண்டில் ரூ. 157 லட்சம் மதிப்புள்ள 32987 தொன்னும், 1967-ம் ஆண்டில் ரூ. 293 லட்சம் மதிப்புள்ள 47947 தொன்னும் 1968-ம் ஆண்டில் ரூ. 340 லட்சம் மதிப்புள்ள 56641 தொன்னும், சென்ற ஆண்டில் அக்டோபர் வரை ரூ. 326 லட்சம் மதிப்புள்ள 48805 தொன்னும் இரவசாயன உரம் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. ஏ. அஜீஸ் ஜான்

எது. இதைத்தவிர விவசாயிகளின் நிலங்களை சிக்கனச் செலவில் உழுது பண்படுத்த கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் டிராக்டர் வசதியும் செய்துள்ளன. மற்றும் விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கு அவர்கள் விருப்பத்தின் பேரில் குறைந்த செலவு

முதலியன கொடுத்துள்ளது. விற்பனையில் மற்றொரு முக்கியமான உணவுப் பொருள், மற்றும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் ஆகியவைகள் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் மூலமாக உறுப்பினர்களுக்கும், உறுப்பினரல்லாதவர்களுக்கும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதன் மூலம் தாராளமான பொருள்கள் சரியான அளவில் நியாயமான

விலைக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. இதனால்தான் வியாபாரிகளிடம் அவைகளை அதிக விலைகொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை மாறியுள்ளது. பண்டசாலைகள் மட்டுமல்லாமல், அரசினர் ஆதரவுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு அங்காடி

கூட்டுறவுமூலம் விற்பனை

வாங்கி வந்த சிரமம் நீங்கியுள்ளது. காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுகிறது. உரம் வாங்கப் பணம் இல்லையே என்று ஏங்கிய நிலையும் தேங்கி நிற்பதில்லை. சில சமயங்களில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய அவல நிலையும் அகன்றேழுகிறது. கூட்டுறவு மூலம் உர விற்பனை செய்வதனால் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அவரவர் தம் இடத்திலேயே உரம் வாங்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்பட்டன.

வில் பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் தெளித்து பயிர்கள் நோயின்றி வளர்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

இம்மாதிரி நல்ல முறையில் செயற்பட்டு வரும் விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு தமிழக அரசு நிதி அளித்து வருகிறது. அதாவது, லொறிகள் வாங்குவதற்கும், கிடங்குகள் கட்டுவதற்கும், நவீன அரிசி ஆலைகள் அமைக்கவும், வியாபார அபிவிருத்திக்காகவும், பங்குத் தொகை, கடன், மானியம்

கள் மூலமாகவும் மக்களுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருள்களும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு அவர் தம் விளைபொருளுக்கு விற்பனை முதலிய வசதிகளால் நல்ல தொரு வாய்ப்பும், வாழ்வும் ஏற்பட்டுள்ளன. வருங்காலத்தில் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வு விற்காக, நம் தமிழ் நாட்டின் நற்காலத்துக்காக, அனைவரும் கூட்டுறவின் மூலம் ஒன்றுபடுவோமாக. (முற்றும்)

கூட்டுறவுமூலம் அதிக பயனைப் பெறலாம்

கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமே மக்கள் அதிக பயனைப் பெறமுடியும். இவ்வாறு வ.ஜி.மே. சபைத்தலைவர் திரு. R. C. S. குக் சங்கானை கிழக்கு மத்திய ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் எத்துறையிலும் கூட்டுறவு வளர்ச்சி அடையுமாயின் அது மக்களின் வளர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பே என்ற அவர் மக்கள் பொருள்களை இலகுவான முறையிலே பெற்றுக்கொள்வதற்கு சங்கானை

யில் சுயதேவை விநியோகக் கடைகள் இயங்குவது அத்தியாவசியம் என வலியுறுத்தினார்.

மேற்படி சங்கத்தலைவர் திரு. செ. சீவரத்தினம் விழா விற்குத் தலைமை வகித்தார். ஊழலும் நேர்மையின் மும் பொது ஸ்தாபனங்களில் மலிந்துள்ள இந்நாளில்கடந்த 21 வருடகாலமாக சீரான சேவை செய்து வெள்ளிவிழா கொண்டாடும் இச்சங்கத்தையும் அதன் நிருவாகிகளையும் பாராட்டவேண்டும் என வட்டுக்கோட்டை நாடாளுமன்ற

உறுப்பினர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் பேசுகையில் கூறினார்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் தான் ஏழைமக்கள் பயன்பெற முடியும் என திரு. ந. சிவநேசன் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

மேற்படி விழா தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இவ்விழாவை யொட்டி விளையாட்டு, பேச்சு ஆகியவற்றில் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டன. கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

வடமாகாணத்தில் ஒரு நவீன இயந்திரசாதன அச்சகம்

வடமாகாணத்தில் நவீன இயந்திர சாதனங்களுடன் இயங்கும் ஒரே ஒரு அச்சகமாக கூட்டுறவு அச்சகம் விளங்குகின்றது. கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் தமது அச்சப் பணியினை இவ்வச்சகமூலமே செய்து வருகின்றன. மேலும் மேலும் இந்த அச்சகம் வளர்ச்சியடைய சகலரும் ஒத்துழைப்பு அளிக்கவேண்டும். இவ்வாறு வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சக நூற்பதிப்புச் சங்கத்தின் 16 வது வருடாந்தக் கூட்டத்தில் மேற்படி சங்

ரிக்கலாம் என்பது மிகவும் தவறான நினைப்பாகும். இந்த வழியினால் இங்கு தமிழ்த் திரைப்படத்துறை எந்தக்காலத்திலும் வளரமாட்டாது. மாறாக எமது பண்பாடு கலைகள் அழிந்துபோக நேரிடும். எனவே, இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படம் உலக அறங்கில் புகழ் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கு இங்குள்ள தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் எமது நாட்டையும், மக்களையும் மறவாது தமது வீறு மிக்க பணியினை கலையுணர்வுடன் ஆற்றுவார்களாக!

கத்தலைவர் திரு. எஸ். கே. திரவியநாயகம் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

புதுவருட உத்தியோகத் தர்களாகப் பின்வருவோர்

புதிய உத்தியோகத்தர்

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் புதுவருட உத்தியோகத்தர்களாக பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்: திருவாளர்கள் எட்மன்ட் விஜயகுரியா (தலைவர்) K. W. தேவநாயகம் (உப தலைவர்) M. L. M. அபுசாலி (உப

தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர்: திரு. எஸ். கே. திரவியநாயகம், உபதலைவர்கள்: திருவாளர்கள் ஆர். சி. எஸ். குக், எஸ். சின்னத்தம்பி, காரியதரிசி: திரு. சி. மு. மார்க்கண்டு, தனாதிக்காரி: இ. வேலாயுதர். பத்துப்பேர் கொண்ட ஒரு நிருவாகசபையும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

சலவைத்தொழிலாளர் சேமலாபநிதிச் சங்கம்

வடமராட்சியில் இயங்கி வரும் சலவைத் தொழிலாளர் சேமலாப நிதிச்சங்கம் அணிமையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அங்கத்தவரின் பொருளாதார நலனைப் பேணல், சேமிப்

புத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தல், அங்கத்தவர் தமது தொழிலை நடாத்துவதற்கு வேண்டியவற்றை வழங்கல் இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டியவற்றை (தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம்)

இலங்கையின் பயிர்ச்செய்கை விருத்திபற்றிய

இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில் பயிர்ச் செய்கை முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதனை இலங்கையின் தேசிய வருமானத்தைக் கொண்டு உணர்ந்து கொள்ளலாம். உள்நாட்டு வருமானத்தில் ஏறத்தாழ 50 வீதம் பயிர்ச்செய்கைமூலம் பெறப்படுகின்றது. அல்லாமலும், இலங்கையில் வாழும் ஒரு கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்களில் 75 வீதமானோர் பயிர்ச்செய்கையோடு தொடர்புடையவராக உள்ளனர். பணவருவாயைப் பொறுத்து வாழ்க்கைப்பயிர்ச் செய்கையிலும் பார்க்கப் பெருந்தோட்டப்பயிர்ச்செய்கையே முக்கியமாக உள்ளது. பெருந்தோட்ட அமைப்பு முறையில் விருத்திசெய்யப்பட்டுள்ள தேயிலை, நெய்தல், தென்னை ஆகிய பயிர்கள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டுச் சந்தைக்காகவே வினைவிக்கப்படுகின்றன. வெளிநாட்டு நாணயமாற்றில் ஏறத்தாழ 90 வீதம் இப் பொருள்களின் ஏற்றுமதி மூலம் பெறப்படுகின்றது. இலங்கையின் மொத்த விளைநிலத்தில் ஏறத்தாழ 65 வீதமான நிலத்தில் பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் விளைவிக்கப்படுகின்றன. தென்னை ஆகிய, தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளிலுள்ள பிறநாடுகளைக் காட்டிலும் இலங்கை, பெருந்தோட்டப் பயிர்களை விளைவிப்பதிலும் அப்பயிர்கள் மூலம் பெருமளவு வெளிநாட்டு நாணய மாற்றினைச் சம்பாதிப்பதிலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறலாம். இலங்கையின் தலைக்குரிய வருமானம் அயலிலுள்ள நாடுகளின் வருமானத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருப்பதற்கு இந்த நிலைமையே காரணமாகும். பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் ஏற்றுமதி மூலம் பெறப்படும் வருவாயினைக்கொண்டு நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள், உடைபிறகைத்தொழிற் பொருள்கள் என்பனவற்றை இலங்கை இறக்குமதி செய்து வருகின்றது. மொத்த இறக்குமதியில் ஏறத்தாழ 65 வீதம் நுகர்வுப் பொருள்களாக உள்ளது. இத் தொகையில் 50 வீதம் உணவுப் பொருள்களாகும். வெளிநாட்டு நாணயமாற்றினைச் சம்பாதிக்கவும், மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் உள்ளிட்ட பொருள்களை இறக்குமதி செய்யவும் பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் உதவின. உதவிவருகின்றன என்பதனை மேற்குறித்த விபரங்களிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, நாட்டில் விவசாய முன்னேற்றத்தினை ஏற்படுத்த மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் மிகக் கூடிய அளவில் வெளிநாட்டு பணமாற்றினைச் சம்பாதிக்கவும் துணைசெய்யும் முயற்சிகளாக இருத்தல் அவசியமாகும். இருமுகப்பட்ட பயிர்ச்செய்கை அமைப்பினைக் கொண்ட இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் வாழ்க்கைப்

அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அந்நியராட்சியில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையே சிறப்பாக விருத்தி செய்யப்பட்டது. ஆட்சியினரின் பணவருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவதற்குப் பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் உதவின. ஆனால் நெல் உற்பத்தி உட்பட்ட வாழ்க்கைப் பயிர்ச் செய்கை கவனிப்பாற்றற்குக் கிடந்தது. இதனால் இத்துறை மேலும் மேலும் பிற்போக்கான நிலையை அடைந்தது. குடித்தொகை பெருகப் பெருக விளைநிலங்கள் மேலும் சிறியனவாகவும் பொருளியல் ரீதியில் உற்பத்தி செய்யப் பொருந்தாத தனவாகவும் அமைந்தன. பயிர்ச்செய்கை முறைகள் பிற்போக்கானவையாகவிருந்தன. ஏக்கருக்குரிய வருவாய் மிகக் குறைவாக விருந்தது. விவசாயிகள் வறி

சென்று குடியேற்றுவதாகும். சேர்வில்லியம் கிறேகரி போன்ற பிரித்தானிய குடியேற்ற ஆட்சியினர் இக்கொள்கையில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். சேர்வில்லியம் கிறேகரி என்பவரின் தூண்டுதலினால் 1880 ஆம் ஆண்டை அடுத்த காலப்பகுதியில் நுவரகலாவியா—தமன்கடுவாப் பகுதியில் பல பழைய குளங்கள் புனர்நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டன. ஆனால், குடியேற்றத் திட்டங்களை அமைக்கும் முகமாக அப்பொழுதுமேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் அதிக பலனை அளிக்கவில்லை. மலேரியாநோய் வரண்ட பிரதேசத்தின் விருத்திக்குப் பெரிய தடையாகவிருந்தது. போக்குவரத்து வசதிகள், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பிறசேவை வசதிகள் முதலியனவும் அப்பொழுது இருக்கவில்லை. பயிர்ச்செய்கை விருத்திக்கு இன்றியமையாத கடனுதவி சந்தை முதலான அம்சங்களும் அமைக்கப்படவில்லை. அல்லாமலும், வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப்பொருள்களைக் குறைந்த செலவில் பெற்று விநியோகிக்கக்கூடிய நிலைமைகளிலிருந்தமையால் உள்நாட்டில் உணவுப் பொருளுற்பத்தியைப் பெருக்குவது கடினமான செயலாகவிருந்தது. எனவே, வரண்ட பிரதேசத்தில் கிராமவாசிகளைக்கொண்டு சென்று குடியேற்றும் முயற்சி ஆரம்ப காலத்தில் தோல்வியடைந்தது. இதனால் சிலகாலம் வரண்ட பிரதேசக் குடியேற்றத்திட்டம் பற்றிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் 1930 ஆம் ஆண்டையடுத்து ஏற்பட்ட பொருளாதார நிலைமைகள் மீண்டும் இத்

வறநேருக்குத் தொழில் வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதும், உள்நாட்டு உணவுப் பொருளுற்பத்தியைப் பெருக்குவதும் அவசியமான தேவைகளாக இக்காலக்கட்டத்தில் தென்பட்டன. இக்காரணங்களுக்காக வரண்ட பிரதேசத்தில் மீளவும் குடியேற்றங்களை அமைப்பது பொருத்தமானதுமட்டுமல்ல. அது இன்றியமையாததுமாகும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தனர். இக்குழுவின் சிபார்சினை ஆட்சியினர் ஏற்று 1935 ஆம் ஆண்டில் விநத்திச் சட்டம் ஒன்றினை (Land Development Ordinance) இயற்றினர். நிலம் சம்பந்தமாக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களுள் இது மிக முக்கியமானதாகும். மிக அரிதாகவே இத்தகைய சீரான சட்டங்கள் ஆட்சியினரால் இயற்றப்படுகின்றன. 1935 ஆம் ஆண்டின் பின்பு இச்சட்டத்தில் சிற்சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட பொழுதும், நிலவிருந்த முறையினைப் பாதிக்கும் வகையில் மாற்றங்கள் செய்யப்படவில்லை. இலங்கையில், குறிப்பாக வரண்ட பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் இச்சட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இக்காலப்பகுதியிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் வரண்ட பிர

தேசத்தில் ஏறத்தாழ 67 குடியேற்றத் திட்டங்களில் விவசாயிகள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 220,000 பேர் வரையில் இத்திட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஏறத்தாழ 221,903 ஏக்கர் நிலமும் விவசாயத்திற்காக விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, வரண்ட பிரதேசத்தில் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், மத்திய வகுப்பினர்க்கான திட்டங்கள் முதலான திட்டப்பகுதிகளிலும் பெருந்தொகையான நிலம் விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. வரண்ட பிரதேசத்தில் விவசாய விருத்தி பொதுவாக 1930 ஆம் ஆண்டையடுத்து ஏற்பட்டதெனினும் அப்பொழுது (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

சோ. செல்வநாயகம், M. A.

விரிவுரையாளர், புவியியற்றுறை, இலங்கைப்பல்கலைக்கழகம்

பயிர்ச்செய்கையும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையும் இரு பிரதான கூறுகளாக உள்ளன என்பது உணரப்படலாம்.

வாழ்க்கைப் பயிர்ச்செய்கை என்பது பெரும்பாலும் உள்நாட்டுத் தேவைக்கான உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதைக் குறிக்கும். உணவுப்பொருள் உற்பத்தியில் பிரதானமாக நெற்செய்கையும் அடங்கும். கடந்த சில வருடங்களில் துணைப் பயிர்களை விளைவிப்பதற்குப் பலவிதமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனினும் வாழ்க்கைப் பயிர்ச் செய்கைத் துறையில் இன்றும் நெல் உற்பத்தியே தலைநாய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஏனைய கிழைத்தேச நாடுகளிற் போன்று எமது நாட்டிலும் அரிசி உணவே முக்கியமாக உள்ளது. பொருளாதார சமூகப் பாரம்பரிய நிலைமைகளினாலும் நெல் உற்பத்தி எமது நாட்டில் முதன்மை பெற்றுள்ளது. நெல் உற்பத்தி மக்களின் அத்தியாவசிய தேவையைப் பொறுத்து முக்கியமாக விருந்த பொழுதும் இலங்கை அந்நியராட்சியில் இருந்த காலத்தில் நெல் உற்பத்திக்கு

யவர்களாகவும், புதுமுறைகளைக் கையாளும் வகையறியாதவர்களாகவும் இருந்தனர். போக்குவரத்து வசதிகள் வாழ்க்கைப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட பகுதிகளில் விருத்தி செய்யப்படவில்லை. ஆகவே சந்தை வசதிகளும் குறைவாகவிருந்தன. நிலமற்றவர்களாகவும் தொழிலற்றவர்களாகவும் இருந்தோர் தொகையும் பெருகியது. சுருக்கமாகக் கூறப்போனால் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கு முற்றிலும் முரணான நிலைமைகள் இத்துறையில் காணப்பட்டன. இக்காரணங்களினால் சாதாரண கிராமவாசிகளின் நிலைமைகளில் ஆட்சியினர் கவனஞ் செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சியிலும் இவர்களது பிரச்சினைகள் ஓரளவுக்கு ஆராயப்பட்டுச் சிற்சில நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்நடவடிக்கைகளுள் ஒன்று இலங்கையின் வரண்ட பிரதேசத்திலுள்ள புராதன குளங்களையும் கால்வாய்களையும் புனர்நிர்மாணஞ் செய்து அவை அமைந்துள்ள பகுதிகளில் கிராம மக்களைக்கொண்டு

சில பிரச்சினைகள்

துறையில் ஆட்சியினரை நடவடிக்கை எடுக்கத் தூண்டின. பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகப் பெருந்தோட்டப் பயிர்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. ஏற்றுமதியில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இதனால் இறக்குமதிப் பொருள்கள் பாதிக்கப்பட்டன. பெருந்தொகையான மக்கள் வேலையற்றிருந்தனர். கிராமவாசிகளின் நலன் பாதிக்கப்பட்டது. பலர் நிலமற்றவர்களாயும் வாழ்க்கை வசதி குறைந்தவர்களாயுமிருந்தனர். ஆகவே, நெருக்கமான பகுதிகளிலிருந்து கிராமவாசிகளைப் புதிய பகுதிகளுக்குக் கொண்டு சென்று குடியமர்த்துவதும், நிலமற்றோருக்கு விவசாய நிலங்களை வழங்குவதும், தொழி

தேசத்தில் ஏறத்தாழ 67 குடியேற்றத் திட்டங்களில் விவசாயிகள் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். 220,000 பேர் வரையில் இத்திட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஏறத்தாழ 221,903 ஏக்கர் நிலமும் விவசாயத்திற்காக விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, வரண்ட பிரதேசத்தில் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், மத்திய வகுப்பினர்க்கான திட்டங்கள் முதலான திட்டப்பகுதிகளிலும் பெருந்தொகையான நிலம் விருத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. வரண்ட பிரதேசத்தில் விவசாய விருத்தி பொதுவாக 1930 ஆம் ஆண்டையடுத்து ஏற்பட்டதெனினும் அப்பொழுது (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

பொதுச்சேவைக்குத் தகுதியானவர்கள்

நேர்மையும், விடாமுயற்சியும் உள்ளவர்களே பொதுச்சேவை செய்யத் தகுதியுள்ளவர்கள். இவ்வாறு வ. ஐ. மேசைபத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் தோப்புக்காடு ஐக்கிய நாணயசங்கத்தின் 37 வது வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்தில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவாளர் சேமிப்பை அவசியம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என தொடர்ந்து பேசுகையில் வற்புறுத்திய அவர் கடவுள் நம்பிக்கையுள்ள சிலர்களாக கூட்டுறவாளர் கூட்டுறவுச் சேவை புரியவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். திரு. இ. இராசரத்தினம் அவர்கள் பொன்னுடைபோர்த்திக் கௌரவிக் கப்பட்டார்.

சங்கத்தலைவர் திரு. க. குமரகுரு உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவுச்சங்க அங்கத்தவர்கள் நேர்மையாகவும், ஒற்றுமையுடனும் உழைக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் கூறியதாவது: அடுத்த ஆண்டு என்பார்வைப் பரிசோத

னைக் காலத்தில் இச்சங்கத்தை 'ஏ' வகுப்புக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அங்கத்தவர்கள் ஒழுங்காக உழைக்க வேண்டும். அங்கத்தவர் கூட்டங்களுக்கு வந்தும், சேமப்பணம் கட்டியும் எடுத்த கடன்களைத் தவணைதப்பாது கட்டுதல், அறியாத உபவிதிகளை அறிதல் ஆகியவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

வ. ஐ. மே. சபை தனாதிதிகாரி திரு. மு. கணபதிப் பிள்ளை "சங்க அங்கத்தவர்கள் ஈடேறும் வழிவகைகள்" என்னும் பொருள்பற்றி உரையாற்றினார். தலைமைக்காரியாயப் பரிசோதகர் திரு. K. குணரத்தினம் பேசுகையில் சேமிப்பின் அவசியம் பற்றி வலியுறுத்தியதோடு இச்சங்கத்தை ஒரு கிராமவங்கியாக்க வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொண்டார்.

என்பார்வைப் பரிசோதகர் திரு. ச. க. சொர்ணலிங்கம் உரையாற்றுகையில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களே பழமையானவை. இடையிலே தோன்றிய வேறு சங்கங்களின் தலையீடு காரணமாக அவை

பிந்தங்கிய வேளையில் இச்சங்கம் இன்று வளர்ந்து வருவது பெருமைப்பட வேண்டிய விடயம் என்றும் சேமநிதி கூடுதலாக இருக்கவேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொண்டார்.

கூட்டுறவுப்பரிசோதகர் திரு. S. S. குமாரசாமி பேசுகையில் காரைநகரில் தோப்புக்காடு ஐக்கிய நாணயசங்கம் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாணய சங்கம். அச்சங்கமே தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

கௌரவ காரியதரிசி திரு. திரு. ந. தண்டாயுதபாணிக் குருக்கள் அவர்கள் கடந்த கூட்ட அறிக்கை, வருடாந்த அறிக்கை ஆகியவற்றை வாசித்தார். பின்வருவோர் புதுவருட உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர் திரு. க. குமரகுரு, உபதலைவர் திரு. நா. கந்தையா, காரியதரிசி திரு. ந. தண்டாயுதபாணிக் குருக்கள், தனாதிதிகாரி திரு. வ. நமசிவாயம், நிருவாகசபை உறுப்பினர் திரு. மா. சிவகுரு.

வலிகாமம் மேற்கு

ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்

சங்காலை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபொது வாங்கலாம்.

"சென்றிக்" சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.

"அல்கன்" " " "

"ஹல்ஸ்சிலி" " " "

"வில்லோ" பம்புகள் " " "

"சென்றிக்" எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மானிப்பாய். சங்காலை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் நான்கு திட்டங்கள்

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் கடந்த ஆண்டு தகரத்தில் மீள அடைக்கும் தொழிற்சாலை, தகரத்தில் பழங்களை அடைக்கும் தொழிற்சாலை, கணக்குச் சேவைப் பகுதி, நிருவாக ஆலோசனை நிலையம், அச்சகம் ஆகியவைகளை நிறுவுவதற்கான திட்டத்தினை தீட்டியிருக்கின்றது என அதன் 1969ம் ஆண்டு அறிக்கை கூறுகின்றது.

ஒரு வருடத்தில் 18 லட்சம் இறுத்தல் தகரத்தில் அடைக்கும் மீளத்தயாரிக் கலாம். இதன் மூலம் அந்நிய செலாவணியாக ஏறத்தாழ பத்து லட்சம் ரூபாவின் மிச்சம் பிடிக்கலாம். சம்மேளனம் இது சம்பந்தமாக சர்வதேச அபிவிருத்திச் சபையிடம் உதவிகோரி விண்ணப்பிக்கும் படி உணவு விவசாய அமைச்சரைக் கேட்டுள்ளது. மேற்படி அமைச்சர் பொருளாதார திட்ட அமைச்சுக்கு இவ்விண்ணப்பத்தை பரிசீலனைக்கு அனுப்பியுள்ளார்.

அன்னசிப் பழங்களைத் தகரத்தில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் சர்வதேசக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்திடம் கேட்டுக்கொண்ட உதவிக் கான கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்கும்படி சர்வதேச கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் தனது செயலகத்திற்கு பணித்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளதாக மேற்படி அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. தகரத்தில் அடைத்த அன்னசிப்பழங்களுக்கும், கனிகளுக்கும் வெளிநாட்டில் தகுந்த சந்தை வாய்ப்பினைப் பெற்றுத் தரும்படி கேட்டதற்கு அனைத்துலகச் சம்மேள

னம் உதவியளிப்பதாக இணங்கியுள்ளது.

கணக்கு சேவைப்பகுதி, நிருவாக ஆலோசனைநிலையம் ஆகியவற்றை நிறுவுவதற்கு அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் உதவியளிக்குமாறு அமெரிக்க கூட்டுறவுச் சங்கத்தலைவர் திரு. ஸ்ரான்லி றையரைக் கோரியிருந்தது. சம்மேளனத்தின் கோரிக்கைக் கிணங்க நிருவாக ஆலோசனை நிலையத்தினை நிறுவுவதற்கு எலக்ரோனிக் கம்யூட்டர் வழங்குவது பற்றிய ஒழுங்கு முறைகளைத் தீர்மானிப்பதற்கு வல்லுநர்களை இலங்கைக்கு தாம் அனுப்புவதாகவும் அவர்கள் 19-4-70 தொடக்கம் 19-5-70 வரை இதுபற்றி ஆராய்வார்கள் என்றும் திரு. றையர் அறிவித்துள்ளார் என்று மேலும் அவ் வறிக்கை கூறுகின்றது.

இத்திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தால் இயந்திர மூலமான கணக்கு வைக்கும் முறையும் நிருவாக ஆலோசனை நிலையமும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குறிப்பாக ப. நோ. கூ. சங்கங்களுக்கு மிகவும் அநுகூலமாக இருக்கும் என அறிக்கையில் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிழக்கு ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பாவனையாளர் சமாச்சம் சம்மேளனத்திற்கு ஒரு அச்சகத்தை நன்கொடையாக வழங்க சம்மதம் தெரிவித்துள்ளதாக மேலும் மேற்படி அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கூடிய வரவும் வளர்ச்சியும்

கூடந்த வருடங்களிலும் பார்க்க இக்கால எல்லைக்குள் சங்கம் சிறப்பாகத் தொழில் நடாத்தி கூடிய தொழில் வரவைப் பெற்றுள்ளதென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகின்றோம். இவ்வாறு வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சக நூற்பதிப்புச் சங்கம் தனது 16 வது வருடாந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இச்சங்கம் கடந்த ஆண்டில் தொழில் வரவாக ரூ 87,131/87 சதத்தைப் பெற்றுள்ளது என்றும் மொத்த லாபமாக ரூ 14,814/98 சதத்தைப் பெற்றுள்ளது என்றும் மேற்படி அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

புதிய இயந்திரசாதனங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு

மாகாண வங்கியில் கடனாகப் பெறப்பட்ட ரூ 172,617/59 சதம் பத்து வருட காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் கையாளப்பட்டு வருவதாக மேலும் அவ் வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

கடந்த வருடத்தில் 'ஒறிஜினல் கைடில் பேர்க் டபிள் டிமை ஒட்டமெற்றிக் சிலிண்டர்' என்னும் நவீன அச்ச இயந்திரமும் 'போலர்' என்னும் வெட்டு இயந்திரமும் இவ்வச்சகத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு அச்சப்பணிகள் மேலும் நன்கு விரிவடைந்துள்ளன. வ.ஜ.மே. சபை வெளியிட்டவரும் 'கூட்டுறவு' ஆங்கிலப் பத்திரிகை இப்போது இவ்வச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்படுகிறது.

கூட்டுறவுக் கோட்பாடும் கொள்கைகளும்

கூட்டுறவு அரசு ஆணை ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது.

விரைவாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலகத்தில் தோன்றியுள்ள உண்மை நிலையை பல கூட்டுறவாளர்கள் உணர மறுக்கின்றனர்.

இலங்கையின் பயிர்ச்செய்கை....

[7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

முது போக்குவரத்து வசதி, நீர்வசதி, விவசாயத் தொடர் பான வசதிகள் முதலானவை விரைந்திருக்க தடைபடிக் இருந்தன. மலேரியா நோயும் விருத்தியைத் தடைசெய்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு மலேரியா நோய் கட்டுப்படுத்தப்பட மேற்குறித்த வசதிகளும் அமைக்கப்பட்டன. எனவே, இக்கால எல்லையிலிருந்து குடியேற்றத்திட்ட முயற்சிகள் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. கடந்த இருபது வருட காலத்திலேயே இத்துறையில் அதிக அளவுக்கு விருத்தி ஏற்பட்டுள்ளது.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அளவுக்கு விருத்தி ஏற்பட்டுள்ளபொழுதும், உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் அதிகமாற்றம் ஏற்படவில்லை. நெல் உற்பத்தியிலும் சில உபஉணவுப் பொருள் உற்பத்தியிலும் அண்மைக் காலத்தில் சிறிதளவு பெருக்கம் காணப்படுகின்றபொழுதும் (ஏக்கருக்குரிய நெல் விளைச்சல்: 1956-57 32.22 புசல், 1966-67-38.76 புசல், 1967-68-41.43 புசல்) மொத்த உற்பத்தியில் பெருக்கம் தேவையான அளவுக்கு ஏற்படவில்லை. எனவே, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அப்படியாகக் கொண்ட விவசாயத்துறையில் விரைவாகப் பெருக்கத்தினை ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும்.

காலத்தில் சிறிதளவு பெருக்கம் காணப்படுகின்றபொழுதும் (ஏக்கருக்குரிய நெல் விளைச்சல்: 1956-57 32.22 புசல், 1966-67-38.76 புசல், 1967-68-41.43 புசல்) மொத்த உற்பத்தியில் பெருக்கம் தேவையான அளவுக்கு ஏற்படவில்லை. எனவே, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அப்படியாகக் கொண்ட விவசாயத்துறையில் விரைவாகப் பெருக்கத்தினை ஏற்படுத்துதல் அவசியமாகும்.

பாலைத் துறை வியத்த நிவாரண நிதி

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி பாலைத் துறை வியத்த நிவாரண நிதிக்கு ரூ. 255/05 யினைச் சேர்த்து யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபருக்கு அனுப்பியுள்ளது. விபரம் வருமாறு: கூ.ப.த.ப. கனிஷ்ட பிரிவு 32/-, கூ.ப.த.ப. சாதாரண பிரிவு 97/05, கூ.ப.த.ப. உயர் பிரிவு 57/-, ஆகியவர்களும் பணியாளர்களும் 69/-

தெளிவாக்குவதற்கு இன்று மேலும் விலக்கமுடியாத தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது. தனியார்துறைக்கும் பொதுத்துறைக்கும் நடுவே கூட்டுறவுத்துறை நிற்பதனால் அதிலே உருவங்களையும், முறைகளையும் தனியார் துறையிலிருந்தும் வேது சிலவற்றை பொதுத்துறையிலிருந்தும் கடன் பெற்றிருக்கின்றது. இதனால் இதற்கும் ஏனைய துறைகளுக்கும் மிகவும் மயக்கம் ஏற்படலாம். சிலநாடுகளிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தனியார் முயற்சிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் எனக் கருதப்படுகின்றன. ஆனால், வேறு நாடுகளிலே அவை அரசின் நிறுவனங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. கூட்டுறவுத்துறைக்கு அதற்கே உரிய அடிப்படைக் கோட்பாடு உண்டென நாம் கருதுகின்றோம். அது தனிவேறான பொருளாதார அமைப்பாகத் திகழ்கின்றது. கூட்டுறவுக் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் ஆழமாக இங்கு ஆராய்வது சாத்தியமில்லை. நவீன உலகிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பற்றிய இன்றைய கருத்துக்களின் சிறப்புக்கூறுகளை வரைவது எமது நோக்கமாகும்.

18 ஆம் நூற்றாண்டிலே பிரித்தானியாவிலே முதல் தொடங்கி 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே தீவிரமாகப் படிப்படியாக வேறுநாடுகளுக்குப் பரவிய தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக இடர் நிறைந்த பொருளாதார சமூக சீரமைவுகளிலிருந்து தான் இன்று ஏற்குறைய எல்லா நாடுகளிலும் காணப்படும் வெவ்வேறு வகைக் கூட்டுறவு முயற்சிகள் தோன்றின. கட்டற்ற முதலாளித்துவத்தின் அடர்மையின்

அமைச்சர் குழுக்களை நியமித்தார்

கூட்டுறவு அரசு ஆணை ஆய்வுக்குழு செய்த தகவரைக் களைச் செயற்படுத்துவதற்கு அவற்றை ஆராய்ந்து ஆலோசனை கூறும்பொருட்டு விவசாய உணவு அமைச்சர் M. D. பண்டா நான்கு குழுக்களை நியமித்துள்ளார். குழுக்களின் விபரம்:

வல்லுநர் குழு:

T. D. L. பிரிஸ் — (தலைவர்)

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

M. L. M. அபுசாலி

நெறியாளர், அகில இலங்கை கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்

B. V. J. சில்வா கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர்

R. G. de சில்வா சட்ட விரிவுரையாளர் பொல்கொல கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி

W. B. A. பெரேரா — (செயலாளர்)

கூட்டுறவுத்திணைக்களம்

ஊழியர் குழு

W. B. சௌரத்தந்ததேவா — (தலைவர்)

பச்சைக்கூட்டுத்தாபனம்

L. M. V de சில்வா

உபதலைவர், அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்

G. B. வலிசிங்க

தலைவர், கூட்டுறவு ஊழியர் சம்மேளனம்

R. B. இராஜகுரு

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

H. S. அமரசேகரா — (செயலாளர்)

கூட்டுறவுத் திணைக்களம்

வழிகாட்டுக் குழு

R. T. ரட்னதுங்க — (தலைவர்)

மேலதிக நிரந்தரக் காரியதரிசி

உணவு விவசாய அமைச்சு

எட்மண்ட் விஜயசூரியா

(தலைவர்) அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்.

இ. இராஜத்தினம்.

தலைவர் வ.ஜ.மே. சபை

W. பத்திரான

கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

H. S. வனசிங்க

நெறியாளர், நிருவாகப் பயிற்சிக்கழகம்

W. B. சௌரத் நந்ததேவா

தலைவர்

பச்சைக் கூட்டுத்தாபனம்

T. L. D. பிரிஸ்

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

P. வீரசேகரா — காரியதரிசி

உதவி காரியதரிசி

விவசாய உணவு அமைச்சு

பொதுக் குழு

H. S. வனசிங்க — தலைவர்

நெறியாளர்

நிருவாக நெறியாளர் பயிற்சிக்கழகம்

K. W. தேவநாயகம்

உபதலைவர்

அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம்

கலாநிதி W. M. திலகரட்ண

இலங்கை மத்திய வங்கி

ஹார்சா விக்ரமசிங்கி

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

R. B. இராஜகுரு

பதில் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர்

H. W. P. சந்திரசேகரா — செயலாளர்

கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர்

லக்ஸ்பிறே நல்லரக மா

அண்மையில் வ. ஜ. மே. சபையினால் கூட்டப்பட்ட ப. நோ. கூ. ச. சமாச்சத்தில் லக்ஸ்பிறே பால்மா விநியோகம் பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டது. தேவைக்கேற்பவே தாங்கள் லக்ஸ்பிறே வாங்குவதாக சமாச்சத்தலைவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். நெல்

பிற போன்ற பால்மாக்கள் இனிமேல் கிடைக்கமாட்டா என்பதையும், லக்ஸ்பிறே நல்ல ரக பால்மா என்பதையும் நுகர்வோர் சரிவர அறியாமல் இருப்பதே லக்ஸ்பிறேக்கு சில சமயங்களிலே போதிய கிராக்கி இல்லாமைக்குக் காரணம் என அவர்கள் மேலும் தெரிவித்தனர். மேலும் லக்ஸ்பிறே தனியார் துறைகளிலும் போதியளவு இருப்பதே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பால்மா விற்பனை குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

சலவைத்தொழிலாளர்

[6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஆணையாளரின் முன் அனுமதியுடன் செய்தல்.

இச்சங்கத்தில் 25 பேர் இப்போது அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். ஒரு பங்கின் பெறுமதி ரூ. 100- செலுத்தப்பட்ட பங்கு முதல் ரூ. 1400- உத்தியோகத்தார் விபரம் வருமாறு: திருவாளர்கள் S. முருகேசு (தலைவர்) S. சரவணபவா (காரியதரிசி), V. சிவக்கொழுந்து (தகுதி காரி)

இச்சங்கம் ஒரு கூட்டுறவு சலவைத் தொழிற்சாலையை நிறுவ முயற்சியெடுத்துவருகின்றது.

[வளரும்]

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது